

[H. F. Ulrichsen.]

ringe. Den er saa ringe, at det ikke kan forsvares at opretholde Driften. Men paa den anden Side maa man sige, at der ved Nedlæggelse af disse to Baner skabes et overordentlig stort jernbanetomt Rum, og Nedlæggelse af Banerne medfører Vanskeligheder og Besværligheder og Ubehageligheder for en hel Bunke Mennesker.

Jeg skal dør navnlig nævne alle de Mennesker, som er i Besiddelse af Kort, og jeg tænker her særlig paa de Handelsrejsende, som jo er meget lidt tilfredse med at skulle løse Ekstrakort til de Statsbaneruteautomobiler, som erstatter nedlagte Banelinier, og man kan jo gøre det med saa meget større Ro, som vi Rigsdagsmænd, der har Frikort til Statsbanerne, ogsaa, som de fleste vil vide, har Frikort til Statsbanernes Ruteautomobiler, saaledes at en saadan Nedsættelse ikke rammer os. Med den Utilfredshed, der inden for de Handelsrejsendes Kreds har været med, at deres Mulighed for Befordring paa almindelige Statsbanekort i saa høj Grad nedsættes, synes jeg, at der er nogen Grund til at understrege dette Forhold. Der er heller ingen Tvivl om, at en Banenedlæggelse kan komme til, selvfølgelig ikke i høj Grad, men dog i nogen Grad, at paavirke Salget af 8 og 15 Dages Kort, Salget af Abonnementskort o. s. v.

Dertil kommer, at disse Baner har en særlig Stilling. For det første er det lange Banestrækninger. For det andet krydser den ene af Banerne en ikke ubetydelig Privatbane, Banen fra Svendstrup over Nibe—Aars og videre ned til Hvalpsund, og Nedlæggelsen vil uden Tvivl komme til i væsentlig Grad at paavirke ogsaa Trafikken paa denne Bane.

Dernæst synes jeg, der er Grund til at nævne, at Nedlæggelsen af disse Banestrækninger vil være skæbnesvanger for en hel Række Stationsbyer, for Aars og navnlig vel for Aalestrup. Det er jo Aars og Aalestrup, der har den store Trafik. For en By som Aalestrup vil Nedlæggelsen sikkert være katastrofal. I det Øjeblik man ser paa et Lovforslag som det her foreliggende ikke blot ud fra trafikmæssige og jernbanemæssige Synspunkter, men ogsaa ud fra almindelige politiske, økonomiske og samfundsmæssige Synspunkter, maa man jo tage med i Betragtning, at der fremkommer et overordentlig stort Minus, som man vel sagtens ved en eller anden Lejlighed vil blive stillet over for at skulle dække paa anden Maade.

Man har Gang paa Gang set, at Nedlæggelse af en ikke rentabel Statsinsti-

tution har medført Krav fra den paagældende Egn om Etablering af andre Institutioner til Gavn for denne Egn, og hvis Resultatet af disse Baners Nedlæggelse skulde blive, at man kommer med Krav fra Aars og navnlig fra Aalestrup om dør at faa lagt forskellige Statsinstitutioner for at ophjælpe de paagældende Egne og i nogen Grad give dem Kompensation for Tabet, ja, saa kommer der jo Momenter af ikke trafikmæssig Karakter frem, som man her i Rigsdagen gør vel i i Tide at tage i Betragtning.

Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Fuglsang fremsatte med Hensyn til Ønskeligheden af saa snart som muligt at faa oprykket visse faste Linier for Statsbanernes Planer om yderligere Banenedlæggelser; for det er ikke lysteligt at se paa disse Nedlæggelser, som er nødvendiggjort ved, at Befolkningen ikke har villet tage det rationelle Standpunkt at sige: Naar vi har disse Baner, naar Samfundet har sat Penge i dem, saa er det nødvendigt at lukke af for den Konkurrence, der ødelægger dem.

Naar jeg nævner dette om en Plan, er det, fordi jeg, med al Anerkendelse af den Linie, der er fulgt i Statsbanerne i den senere Periode, dog har set nogle enkelte Eksempler paa, at det er gaaet, om jeg saa maa sige, noget i Siksak, at der ikke har været en rigtig fast Linie. Jeg skal kun nævne Spørgsmaalet om Statsbanernes Ruteautomobiler. Vi er nu klar over, at det Antal Ruteautomobiler, Statsbanerne driver, er væsentlig højere end det, man tænkte sig, da Diskussionen om disse Spørgsmaal for ikke saa forfærdelig længe siden begyndte.

Jeg skal, netop naar jeg taler om Siksak-Linien, nævne en anden lille Ting, nemlig Lyntogene, selv om vi ikke skal drøfte Lyntog her. Jeg synes, der er sket et beklageligt Brud paa den oprindeligt opstillede Plan for Lyntogene gennem det halvt gennemgaaende Lyntog, som skal etableres. Jeg synes, det viser, at der paa visse Punkter ikke er saa fast en Plan for Statsbanernes nye Politik, som man maaske kunde have haabet.

Jeg vil altsaa paa mit Parits Vegne tilsige den højtærede Minister en velvillig Behandling i et Udvalg af dette Lovforslag. Naturligvis vil det være nødvendigt at høre Befolkningen i de paagældende Egne, og jeg synes, at man fra Rigsdagens Side navnlig bør undersøge, om man kan vente, at der dukker Kompensationsplaner op; for hvis det er Meningen, kan det